

НАДА

У доба промена, свет остаје на онима што стално уче, док научени увиђају да су сјајно опремљени за живот у свету који више не постоји.

Основа наше вере — на камену, а не на песку

Постоји једна стара изрека: „Не бацај бебу са купањем“, односно — не одбаци оно драгоцено док се ослобађаш онога што је лоше. У наставку стоји и: „Не заборави темеље своје младости.“ Али шта ако се испостави да су ти темељи делимично на камену, а делимично на песку? Како да знамо шта треба променити — и да ли уопште нешто треба срушити и изградити испочетка?

Наизглед брз и једноставан одговор гласи: темељ је Христос — Исус. Али често прихватимо да све што звучи „библијски“, а што следи након тог темеља, нужно потиче од њега. Изазов пред нама је да прецизно испитамо на чему смо заиста изградили своје уверење о Богу.

Различите основе — различита гледишта

Дете које одраста у сиромаштву другачије ће разумети библијску истину од детета које је одувек живело у благостању. Да не говоримо о генерацијским утицајима: неко је одрастао у доба ратова, неко у релативно мирним деценијама. Наше културне норме, породично васпитање, лична искуства са патњом или радошћу — све то утиче на начин на који читамо и разумемо Писмо. Зато морамо намерно, искрено и свесно погледати у сам темељ своје вере. Апостол Павле, помало саркастично, у Првој посланици Коринћанима 3. поглављу, указује на опасност грађења доктрине на основу

онога што неко учи, уместо на основу онога што Христос јесте.

Само Христос — и опрез при градњи

Исус Христос је једини темељ — и на Њему треба пажљиво градити. Али ако нас не води Његов Дух, како ћемо знати шта значи исправна градња? Једна од највећих духовних опасности јесте када прихватимо туђе виђење о томе како вера треба да изгледа — уместо да погледамо у сам лик Христа. Све што је Исус говорио и живео био је темељ који су Павле и остали апостоли желели да надограде. Али они су живели у другачијим временима и културама — у Галилеји, у Грчкој, у Риму. Као да ми данас покушавамо да разумемо Тибет кроз искуства из нашег малог града — разлика је огромна. Стога смо увек позвани да своју пажњу усмеримо на Христа, који се открива пре свега Духом, а затим и речју.

Каква слика Христа треба да буде пред нама?

Која је то слика Христа која нам омогућава да препознамо прави темељ? Јеванђеље по Матеју од самог почетка поставља темељ за разумевање Исусовог дела. Блаженства нису некакво „узвишено“ учење одвојено од Христове природе — напротив, у Његовим делима видимо да је живео оно што је проповедао. Његове речи и живот били су у савршеном складу.

То нам даје и темељ и план градње. Али морамо дозволити да Христове речи обришу наше унапред створене претпоставке —

нарочито оне које долазе из културе и васпитања, а које нису у складу са Јеванђељем. Ово може бити болно — готово као ампутација. Али је потребно. Скидамо оно што нам је било толико удобно да нисмо ни знали да је проблем. Са сигурношћу могу рећи: свако од нас мора проћи кроз ту „операцију“ ако жели да духовно сазри.

Како применити научено

1. Самопреглед — Испитај своја уверења: шта прихваташ само зато што звучи „хришћански“, а није утемељено у Христу?
2. Поново се усмери на Христа — У свему: у учењу, у делима, у Његовом животу. Упореди своје веровање са оним што стоји у Јеванђељу — и не пристај на мање.
3. Буди спреман на бол — Раскидање са заблудама боли, али без тога нема духовног раста.
4. Живи, а не само говори — Нека твоји поступци потврде оно што говориш. Ако није тако — можда градиш на песку, а не на камену.

Молитва

Господе Исусе Христе, хвала Ти што си једини истински темељ на коме човек може да гради. Ти си Камен одбачени, али и изабрани. Ниједно учење не може променити Твоју природу. Молим Те, испуни ме Духом Својим Светим да препознам све што сам погрешно прихватио као истину, а није у складу са Тобом. Дай ми смелости да срушим све што није од Тебе — и да свој живот и уверења изградим на Теби. Амин.

Мотивација

Не задовољавај се оним што су ти други пренели, ако то није прво проверено у Христу. Будимо градитељи који пажљиво и искрено надограђују на правом темељу, спремни да уклоне све што је нестабилно. Ако свет не препознаје твоју веру по речима — нека је

препозна по животу. Гради као човек на камену, а не као дете на песку.

Камен или песак: љубав над разумом

Шта наводи човека да подели оброк са непријатељем? Или да помогне ономе ко га је повредио? Или да се одрекне свог права ради потребе другог? По логици света, то није „разумно“. Али управо такво понашање често разоткрива праву природу љубави. Чак и у емисијама о преживљавању, учесници су мотивисани победом — и када служе другима, често то чине због сопствене добити. Ако је и у добром делу основни мотив исход или награда, у томе се ипак крије елемент себичности.

Мудрост често мешамо са здравим разумом. Било би „разумно“ да пророк Михеја у 1. Књизи о царевима 22. каже оно што краљ жели да чује — као што је то учинило 400 других пророка. Али он говори истину, иако је непопуларна. Да ли је то било безумље или мудрост? Писмо каже — мудрост. Али мудрост која изгледа као лудост у очима света.

Апостол Павле пише о мудрости коју је Бог одредио за нашу славу. То није слава која уздиже нас, већ она која прославља Бога кроз нашу побожност. Та мудрост може изгледати ирационално: служити, волети и праштати — чак и када нема добитка. Али то је Христова мудрост.

Како живети ту мудрост

1. Провери своје мотиве — Када чиниш добро, запитај се: да ли то радим из љубави или ради резултата?
2. Тражи Божију мудрост — Не ослањај се само на здрав разум, већ на оно што одражава Христа.
3. ****Вежбај љубав без рачунице**** — Праштај и служи чак и онда када се „не исплати“.

4. Удуби се у Божију реч — Моли се за мудрост која делује чак и у најтежим ситуацијама.
5. Живи оно што верујеш — Нека твоја дела буду у складу с Христовим учењем.

МОЛИТВА

Господе Исусе Христе, Ти који си љубио непријатеље, служио без рачунице и праштао без услова — даруј ми Своју мудрост која превазилази разум. Ослободи ме мотива окренутих ка исходу. Испуни ме Својим Духом да волим и служим, без очекивања добитка. Обликуј моје срце по Својој вољи и учини да моја дела сведоче Твоју славу. Амин.

Мотивација

Не мери свој живот по ономе што добијаш — већ по ономе што дајеш. Љубав која не тражи своје, већ служи и онда када је тешко — доказује да је темељ твоје вере на Камену. Будимо људи који, упркос сукобима и неправди, деле оброк, пружају руку, жртвују се. Јер љубав, у крајњем, побеђује.

Кад мрак лакоће заслепи: отвор за вид у Христу

У офталмологији постоји стање „ужих углова“ — у којем притисак у оку не може правилно да се регулише. Изненадно излагање светлости може довести до напада глаукома. Решење је — пробити мали отвор у оку, како би течност могла да тече.

То је добра слика онога што је Христос учинио за нас. Јеванђеље по Матеју цитира пророка Исаију: „Народ који је седео у тами виде велику светлост.“ Пробудити се за Христа није постати заслепљен, већ први пут — видети.

Неки, попут Језавеле, не могу поднети светлост — али други, попут Ахаава, могу. Он се понизио када је чуо реч Господњу. Исто тако, и ми смо позвани на будност. Ход са

Христом захтева свакодневну пажњу, као капи за очи које одржавају здравље. Павле подсећа да се не хвалимо собом, већ једино Господом.

Између Језавеле и Ахаава — на нама је избор. Када нас Христова светлост обасја, хоћемо ли се побунити — или се смирити?

МОЛИТВА

Оче небесни,
Ти који си светлост у тами и који пробијаш заклапања очију душе,
Ти који си једини истинити темељ — чврст, не покретањ, неугрожен —
Прилазимо Теби у смирености и предаји.

Сети се нас, грешних и ограничених,
Који смо делом градили на песку и прихватили туђе видике као истину,
Који смо понекад ближе називали непријатељима,
И уз разлог или без њега извршавали дела која збуњују чак и наше савести.

Подари нам — Господе — очи које виде јасно:

Не као свет тмина да заслепи, већ као светлост која обнавља;
Ослободи нас од уских углова у духовном виду,
Да течности Духа слободно теку из срца у дела,
Из твоје љубави у љубав људима,
Без препрека, без завеса.

Дај нам мудрост коју не даје свет,
Нити је човек производи сам од себе,
Но која је предодређена — за славу Твоју,
Да се у нас испољи богобојажљивост,
Ти си онај који призива и унижава, опомиње и милује.

Када смо суочени са светлошћу Твојом —
Нека не губимо смирење,
Нека не прихватимо пут Језавелин — пут који се огледа у одбијању, презиру, непокорности,
Нека изаберемо пут Ахаавов — пут признања, покре, покајања, преображаја.

Подржи нас Духом Твојим у сталној
будности,
Да не будемо поносни на сопствено знање,
постигнућа или мудрост,
Нити да тражимо други мотив осим Тебе,
Нити да се плашимо да љубимо, служимо,
опростимо — чак и када нема „исплате“.

Сведочи преко наших речи и дела:
Нека људи који живе у тами виде светлост кроз
нас,
Нека они који пребивају у сенци смрти осете
да је догорело зоре твоје љубави.

Пошаљи нас — кад се сабирамо за твоју
трпезу —
Да не дођемо као они који заслужују,
Но као они који се уздају у милост твоју,
Да узмемо Твоје тело и крв, не из поноса,
Нити из сумње,
Него с вером, с љубављу, с предањем,
Да нас очисте, подмладе, споје с Тобом,
И да у нас будеш и живиш — Ти и ниједно
друго.

А кад се враћамо у свет,
Кроз врата службе и сведочења,
Нека благослов твој иде с нама,
Да у теби живимо, љубимо, трпимо и рађамо
плодове: истине, милосрђа, правде и мира.

Слава теби, Оче, Сину и Светом Духу,
И сада и увек и кроз све векове. Амин.